



Anna Kaźmierak

Scenariusz warsztatów

Ludowa maskarada



Anna Kaźmierak - ilustratorka, malarka oraz graficzka. Absolwentka Edukacji Artystycznej oraz Grafiki i Malarstwa na ASP w Łodzi.

Grupa wiekowa: uczniowie klas V-VII

Liczba uczestników: 25 osób

Czas trwania: 40 min

Cele: poznanie polskich obrzędów kolędniczych, rozwijanie sprawności motorycznej i sensorycznej, uruchamianie wyobraźni i elastyczności myślenia, uczenie się współpracy w grupie.

Organizacja przestrzeni:

Dzieci mogą realizować zadanie indywidualnie w ławkach, ale przy wspólnym stole mają więcej okazji do interakcji, dzielenia się wrażeniami z pracy, do wymiany narzędzi czy materiałów. Także przygotowanie przez dzieci masy piankowej będzie łatwiejsze przy wspólnym stole.

Przygotuj miejsce, gdzie będzie można odłożyć do wyschnięcia obrazki z pierwszej części zadania, tak by nie uległy zniszczeniu podczas dalszej pracy. Planując miejsce wystawienia prac zadbaj o to, by dzieci mogły powiesić oba swoje obrazki koło siebie.

Materiały:

- komplet kart (dwie karty w komplecie) – 25 kompletów,
- produkty do przygotowania piankowej masy do malowania:
- klej introligatorski (wikol),
- pianka do golenia 1 opakowanie,
- płynna czarna farba np. tusz 1 sztuka,
- pojemniki do mieszania masy piankowej (poj. min.: 0,5 l) - 5 sztuk,
- łyżki do mieszania masy – 5 sztuk,
- pędzle różnej grubości – min. 25 sztuk,
- stabilne pojemniki z wodą (np. słoiki) do odstawiania brudnych pędzli – 5 sztuk,
- klej w sztyfcie – 25 sztuk,
- biała i czarna bibuła pocięta w różnej grubości paski,
- worki lub miski na pociętą bibułę – min. 5 sztuk,
- flamastry i/lub kredki.

Podstawa programowa:

Umiejętność uczestnictwa w kulturze oraz wyrażania swych spostrzeżeń i przeżyć zapomocą zagadnień z zakresu języka i funkcji plastyki.

Przed zajęciami:

przygotuj wprowadzenie – krótką opowieść o zwyczajach kolędniczych, wydrukuj komplety kart na grubszym papierze (grubszy papier lepiej zniesie wilgoć kleju i pianki). Do pobrania [TUTAJ](#).

ZWRÓĆ UWAGĘ, że na komplet składają się dwie karty pracy z takim samym obrazkiem, ale różnie zatytułowane („koza” i „bocian”).

Karty do uzupełniania (podgląd):

Bocian



Koza



Przebieg zajęć:

Opowiedz o zwyczajach kolędniczych np. na podstawie książki „Turonie, żandary, herody”, podkreślając przede wszystkim sens obrzędowego przebierania się, wcielania się w różne postaci, m.in. ze świata zwierzęcego.



Przedstaw dzieciom zadanie. Będzie ono polegało na stworzeniu dwóch obrazków – dwóch wariantów ilustracji. (Na wydrukowanych kartach przedstawione jest przybranie głowy kolędniczki, narysowane tak, by mogło się kojarzyć zarówno z kozą jak i z bocianem – oba zwierzęta to postacie często występujące w grupach kolędniczych. Brak reszty postaci zachęca do uzupełnienia tego kolędniczego przebrania na dwa sposoby – każdemu z wariantów przyporządkowana jest inna technika.) Możesz przy tym zaprezentować jedną z kart pracy (z przysłoniętym podpisem, jeśli dzieci umieją już czytać), pytając, jakie zwierzę przypomina narysowany zaczątek postaci.

Zwróć uwagę dzieci na fakt, że czasem to samo zjawisko postrzegamy w różny sposób. Możecie też chwilę porozmawiać o tym, jakie jest w dotyku kozie futro, a jakie ptasie pióra.

Przygotuj wraz z dziećmi masę piankową do malowania pierwszego wariantu ilustracji („koza”).

Rozdaj dzieciom miski i łyżki do mieszania masy, dzieląc je tym samym na 5 zespołów. Możesz od razu wskazać dzieci odpowiedzialne za poszczególne role: trzymanie miski, mieszanie masy, a rozdając kolejne produkty: osoby odpowiedzialne za dolewanie każdego z nich.

Masę tworzymy mieszając w proporcjach 1:1 klej z pianką, do których na koniec dodajemy czarną farbę.

Rozdaj dzieciom odpowiednie karty z ilustracją do uzupełnienia oraz pędzle lub patyki do nakładania pianki. Teraz można nakładać piankę na obrazek.

Zachęcaj dzieci, by próbowały nadać malowanej postaci cechy futra. W tym celu piankę można układać i modelować także rękami.

Gotowe kozy odłóżcie do wyschnięcia, sprzątnijcie miejsca pracy (zadbajcie o to, by pędzle niezaschły. Najlepiej umieśćcie je w naczyniach z wodą i odstawcie).

Rozdaj dzieciom drugi wariant ilustracji („bocian”). Przypomnij, co zostało powiedziane na początku o ptasich piórach, używaj dużo określeń odnoszących się do wrażeń sensorycznych. Rozdaj także pociętą bibułę oraz kleje w sztyfcie. Efekt „pierzastości” bociana dzieci uzyskają przez naklejanie pociętej bibuły. Udostępnij kredki lub flamastry, jeśli dzieci będą chciały uzupełnić detale ilustracji.

Umożliw dzieciom wyeksponowanie swoich prac odpowiednio parami. Nawet jeśli nie zdążycie omówić na koniec efektów tej pracy i wyniesionych z niej doświadczeń, pary te mogą wciąż prowokować do tego, by dopatrywać się w tym samym rysunku głowy raz jednego raz drugiego zwierzęcia, co samo w sobie może być ciekawym i inspirującym doświadczeniem percepcyjno-poznawczym.



BociAN

